

Hist, hvor vejen slår en bugt

Tekst: H. C. Andersen

Melodi: J. C. Gebauer

Hist, hvor vejen slår en bugt,
ligger der et hus så smukt -
hist, hvor vejen slår en bugt,
ligger der et hus så smukt,
væggene lidt skæve stå,
ruderne er ganske små,
døren synker halvt i knæ,
hunden gør, det lille kræ,
under taget svaler kvid're,
solen synker og så vid're.

I den røde aften sol
siddet moder i sin stol -
i den røde aften sol
siddet moder i sin stol,
kinden luer dobbelt rød,
barnet har hun på sit skød,
drengen er så frisk og sund,
æblekinden rød og rund,
se, hvor hun i spøg ham banker
på de søde pusselanker!

Katten står og krummer ryg,
men forstyrres af en myg -
katten står og krummer ryg,
men forstyrres af en myg,
barsk han den med poten slår
og igen som hofmand står,
moder klapper barnets kind,
se, hvor sødt det sover ind,
drømmer om de engle smukke
i sin lille, pæne vugge.

Stille, hjerte, sol går ned

Tekst: Jeppe Aakjær, 1912

Melodi: Thomas Laub, 1915

Stille, hjerte, sol går ned,
sol går ned på heden,
dyr går hjem fra dagens béd,
storken står i reden.
Stille, stille, hjerte, sol går ned.

Tavshed over hedesti
og langs veje krumme.
En forsinket humlebi
ene høres brumme.
Stille, stille, hjerte, sol går ned.

Viben slår et enligt slag
over mosedammen,
før den under frytlens tag
folder vingen sammen.
Stille, stille, hjerte, sol går ned.

Fjerne ruder østerpå
blusser op i gløden,
hededamme bittesmå
spejler aftenrøden.
Stille, stille, hjerte, sol går ned!

Solen er så rød mor

Tekst: Harald Bergstedt

Melodi: Carl Nielsen

Solen er så rød, mor
og skoven bli'r så sort
Nu er solen død, mor
og dagen gået bort.
Ræven går derude, mor
vi låser vores gang.
Kom, sæt dig ved min pude, mor
og syng en lille sang.

Himlen er så stor, mor
med klare stjerner på
Hvem monstro der bor, mor
på stjernen i det blå?
Tror du det er drenge, mor
der kigger ned på mig?
Og tror du de har senge, mor
og sover li'som jeg?

Hvorfor bli'r det nat, mor
med kold og bitter vind?
Hør den lille kat, mor
den mjaver og vil ind!
Mågerne og ternerne
har ingen sted at bo.
hør, nu synger stjernerne,
de synger mig til ro!

Klip ud og gem

Syng solen ned - Liseleje strand

Solen går ned kl:

24. juni kl.	22.02
8. juli kl.	21.56
22. juli kl.	21.38
5. august kl.	21.12

Vi mødes 1/2 time før

+ *Natbadning*

Vi mødes i klitterne bag ishuset for enden af Classensvej, 1/2 time før solen går ned.
Vi synger et udvalg af de mest elskede danske sange
Medbring evt højskolesangbogen
- i år udleveres gratis sangblade

Sangtekster til Søndag 5/8 - Nyt og gammelt

Liselejevælsen

Bag de mørke graner ligger Asserbo
gennem snævre stier kan man vandre to og to
også Melby mølle er en fredet plet
men skønnest er Liseleje med duft af fiskernes net.
I Liseleje, i Liseleje, der skinner solen fra himlens blå
I klittens gryder lader vi os gennemstege
og ta'r en kølig dukkert ovenpå.

I de salte bølger her ved Kattgat
boltrer vi os lystigt i en sommerkåd tagfat
Ikke blot om dagen er her muntert lag
om natten i Liseleje vi danser til det bliver dag
I Liseleje, i Liseleje går dansen lystigt hver
sommernat.
På strandhotellet skinner månens stråler blege
Når vi forlader dansen med vor skat.

En yndig og frydefuld sommertid

Tekst: Folketise

Melodi: Folkemelodi

En yndig og frydefuld sommertid
i al sin herlighed,
den glæder og trøster så mangen en,
alt ved Guds kærlighed.
Den fører blomsterskaren frem,
og rosen rød, så dejlig og sød,
den ser du da igen.

Blandt alle disse blommer véd jeg én,
en rose for dem alle,
udsprungen af en dejlig gren,
ud af en yndig stamme.
Vel er der mange smukke til,
men jeg for sandhed sige vil:
han overgår dem alle.

Ja, var jeg nu så lykkelig,
jeg kunne rosen få!
Mit hjerte brænder ret inderlig
med længsels stor attrå.
Mit hjerte ler, hver gang jeg ham ser,
og det ud af stor kærlighed
la'r ikke ro mig få.

Går jeg om dagen ud eller ind,
ihvor det være må,
da er du stedse i mit sind,
om natten ligeså.
Og når jeg sover sødelig,
om dig jeg drømmer lykkelig,
ret som du hos mig var.

Danmark, nu blunder den lyse nat

*Tekst: Thøger Larsen
Melodi: Oluf Ring*

Danmark, nu blunder den lyse nat
bag ved din seng, når du sover.
Gøgen kukker i skov og krat,
Vesterhavet og Kattegat
synger, imens det dugger,
sagte som sang ved vugger.

Danmark, du vågner med søer blå,
mætte som moderøjne.
Alt, hvad i dine arme lå,
lader du solen skinne på,
ser, hvor det yppigt glider,
frem af forgangne tider.

Lærker, som hopped af æg i vår,
svinder i himlens stråler.
Tonerne ned med lyset går,
samme sang som i tusind år.
Lykken fra glemte gruber
klinger af unge struber.

Hyldene dufter i stuen ind
ude fra Danmarks haver.
Kornet modnes i sommervind.
Hanegal over lyse sind
stiger bag gavl og grene,
hvæsset som kniv mod stene.

Køer og heste og får på græs
hen over brede agre,
åbne lader for fulde læs,
sejl, som stryger om klint og næs,
byger, som går og kommer, -
det er den danske sommer.

Pigernes latter og lyse hår,
leg, som får aldrig ende,
øjnene blå som vand i vår -
mildt om et evigt Danmark spår,
sol over grønne sletter,
lykke og lyse nætter.

Jeg gik mig ud en sommerdag at høre

*Tekst: N. F. S. Grundtvig, 1847
Melodi: Svensk folkemelodi, 1600-tallet*

Jeg gik mig ud en sommerdag at høre
fuglesang, som hjertet kunne røre,
i de dybe dale,
mellem nattergale
og de andre fugle små, som tale.

Der sad en lille fugl i bøgelunden,
sødt den sang i sommer-aftenstunden,
i de grønne sale,
mellem nattergale
og de andre fugle små, som tale.

Den sang så sødt om dejligst vang og vænge,
hvor kærminder gro, som græs i enge,
i de grønne sale,
mellem nattergale
og de andre fugle små, som tale.

Den sang og sødt om bølger blå og hvide
under ø, hvor danske snekker skride,
mellem grønne sale,
mellem nattergale
og de andre fugle små, som tale.

Den sang om alt, hvad det er lyst at høre,
allerhelst, hvad hjertet dybt kan røre,
i de grønne sale,
mellem nattergale
og de andre fugle små, som tale.

Da nynned jeg så småt i aftenstunden:
Flyv, Guldtop! flyv rundt i bøgelunden,
i de grønne sale,
mellem nattergale
og de andre fugle små, som tale.

O, flyv fra Øresund til Danevirke!
syng til dans, til skole og til kirke,
i de grønne sale,
mellem nattergale
og de andre fugle små, som tale.

På folkets modersmål, med Danmarks tunge,
syng, som ingen andre fugle sjunge,
i de grønne sale,
mellem nattergale
og de andre fugle små, som tale!

Da mærke alle, som har mødre kære,
det er godt i Danemark at være,
i de grønne sale,
mellem nattergale
og de andre fugle små, som tale.

Da gløder alt, hvad solen har bestrålet,
som det røde guld på modersmålet,
i de grønne sale,
mellem nattergale
og de andre fugle små, som tale.

Du Danske sommer jeg elsker dig

*Melodi: Otto Mortensen
Tekst: Thøger Larsen*

Du danske sommer, jeg elsker dig,
skønt du så ofte har sveget mig.
Snart kolde farver i sky og vand,
snart nøgne piger ved hver en strand.
Mer, mer, mer
jeg dog dig elsker, hver gang du ler.

Du er i sindet jo lunefuld,
dog hjertet inderst er pure guld,
et eventyr er dit glade navn,
og blomster lyser ud af din favn.
Kom, kom, kom
i drømme gror under månens horn.

Når dine bølger mod bredden gik,
beruset blå som gudinders blik,
en ungdomjubled' din lovsang ud,
hun klædt i solskin og brunet hud.
Ned, ned, ned
til dåb i glemsel og evighed!

Og når du strakte med åbent sind
de lyse nætter i himlen ind,
imens det dufted' af hyld og hø,
vi bad: lad drømmen dog aldrig dø!
Ak, ak, ak!
Vort hjerte svulmed' af tro og tak.

Og stundom ud af din fulde glød
sprang lyn fra skyen i jordens skød,
og tordenlatter og tordenregn
din troldom spændte fra egn til egn.
Vild, vild, vild
er, skønne sommer, din kraft og ild.

Du danske sommer, min hilsen tag,
du lyse nat og du lyse dag!
Går tit du kold over landet hen,
jeg ved, du kommer dog hed igen!
Ja, ja, ja,
jeg ved, dit hjerte er guld endda

Du, som har tændt millioner af stjerner

*Mel.: Erik Sommer 1981
Tekst: Johannes Jobansen*

Du, som har tændt millioner af stjerner,
tænd i vort mørke en tindrende tro.
Du er vort lys, og du vogter og værner
os, så vi sover i tryghed og ro.

Tak for den lysende dag, der er gået,
gaven til os, dine hænder har rakt.
Tilgiv os det, som vi ikke fik nået,
tilgiv alt ondt, vi fik gjort eller sagt!

Tak for hver glæde, der fyldte vort
hjerte,
hver gang du gjorde vort liv til en fest.
Hjælp os at bære hver byrde, hver
smerte,
du ved alene, hvad tjener os bedst.

Tak for de mennesker, som blev vor
støtte,
når vi fandt vejen besværlig at gå.
Hjælp os i morgen at hjælpe forknytte,
mød du os selv i de svage og små!

Du, som har tændt millioner af stjerner,
mørket i verden vil du byde trods.
Du er vor Far, den, der vogter og
værner,
lys i det mørke, som kommer fra os.

Aften Vise

*Melodi: jeg plukker fløjlsgræs Tekst: Jeanette
Munksbøl 11. maj 2017*

Nu bli'r her stille og vi skal sove
og du skal åbne dit lille sind
mod nattens stjerner og jordens skove
og havets brusen og månens skin
og du skal lytte til alt det tavse
til alle fugle som putter sig
imellem blade og forårsgrene
og til et pindsvin som går sin vej

Og du skal vide at der er glæder
som lige nu er på vej mod dig
at døre åbner sig mens du hviler
imellem skyer og mælkevej
Og at du roligt kan slippe frygten
for al din uro og ensomhed
snart vågner solen og fugle synger
og du vil vågne og synge med

Barndommens Land

Benny Andersen
Barndommens land.
Tidens mælketand.
Verden er ny for dit øje.
Folk er to-tre meter høje
så de må bøje sig
ned til dig.

Fluen er blå,
Kilder på min tå.
Og et par myrer du kender
hygger sig på dine hænder.
Skrubtudsen tisser en tår
for den går.

Solen er varm.
Stikker på din arm
ligesom hvepse og bier.
De er så galé. De svier.
Regnormen føles så blød.
Den er sød.

Slog du dit ben
på en kampesten?
Kom - lad mig puste på
skrammen.
Vi skal ha lappet dig
sammen.
Du må vist hellere få
plaster på.

Verden er stor.
Kaldes 'Moder Jord'.
Der findes børn der må
flygte,
men du har intet at frygte.
Ingen skal mishandle dig
-
håber jeg.

Græsset er højt
som et fuglefløjt.
Solen er ude af syne.
Putter sig under sin dyne.
Gaber måske - lissom du -
sover nu.

Barndommens land.
Nu er jeg en mand.
Tit har jeg lyst til at love
solskin og dejlige skove.
Men der er lang vej igen.
Sov, min ven.